

— *Erhvervslivets* Mænd vilde sikkert forstaa, at man under den herskende Afspærring ikke kom uden om ret vidtgaende Indgreb i det økonomiske Liv. Men det vilde fremme det fornødne Samarbejde, hvis Erhvervslivet kunde være sikker paa, at Statsmyndighederne ikke vilde foretage videregaaende Skridt end dem, som de unormale økonomiske Forhold gjorde strengt nødvendige; Næringslivet burde ogsaa i disse Tider beholde sit eget Ansigt. — Taleren sluttede med nogle Betragtninger over *Folkestyret*, som han tiltroede Evne til Fornyelse og til Optagelse af nye Tanker og Former med det Formaal at omskabe det nye efter dansk Sind og Egenart.

Ole Bjørn Kraft (K. F.) saa i det indledede *Samarbejde* mellem Partierne en Manifestation af Viljen til uden Hensyn til Fortiden at samles om Løsningen af de store, fremtidsbestemmende nationale, sociale og økonomiske Opgaver, som det danske Folk nu var stillet over for. Det konservative Folkeparti havde ikke været enigt i den Politik, som den tidligere radikal-socialdemokratiske Regering førte paa afgørende Omraader, men det havde givet Afkald paa en Diskussion herom nu i Erkendelsen af, at en Folkedom herom først kunde æskes, naar Anklage og Forsvar kunde føres under friere Vilkaar, end Situationen muliggjorde af Hensyn, som det vilde være Partiets Pligt at bøje sig for. Det alt overvejende Flertal i Folket havde utvivlsomt givet Samarbejdet i Regering og Rigsdag sin Tilslutning og delte Ønsket om, at det kunde virkeliggøre sine Hensigter. *Folkestyret* havde under Tidens Tryk antaget en ny Form, præget af Tidens Krav. Taleren føjede hertil: »Konge, Regering og Folkerepresentation er Treklangen i vor Forfatning. Af deres Sammenspil udspringer Loven. Saa længe vor Forfatning bestaar, er dette Grundlag Rettens Grundlag i Danmark. Lovligt kan denne Forfatning kun ændres ved Folkets Beslutning i Frihed derom i Samstemmighed med Kongen og Lovgivningsmagtens Ønske.« — De *Opgaver*, som Regering og Rigsdag var stillet over for, kunde sammenfattes i tre store Grupper: de statspolitiske Opgaver, Produktions- og Beskæftigelsesspørgsmaalet og i nøje Sammenhæng hermed Forsynings- og Ernæringsproblemer. Hvad de *statspolitiske* Opgaver angaar, herskede der ikke nogen Uenighed om vore Forpligtelser som Følge af den 9. April og den enstemmige Vilje til at opfylde dem paa alle Punkter i Overensstemmelse med de trufne Aftaler. Det danske Folk havde erkendt den bestaaende Virkelighed, og Kongens Proklamation havde ubrydeligt lagt Rettesnoren for dets Holdning og Indstilling over for alle de Spørgsmaal, der kunde komme til at foreligge. Folkets Frihed i Forhold til Omverdenen var fastlagt der-